

wykorzystywane do produkcji środków spożywczych dla ludzi i zwierząt. Zdaniem Komisji jest to niezgodne z przepisami dyrektywy 2006/112/WE (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie wspólnego systemu podatku VAT”) w szczególności w odniesieniu do rasy koni, które są wykorzystywane zazwyczaj jako konie do tresury, konie jeździeckie, cyrkowe lub wyścigowe.

Komisja podnosi, że dyrektywa w sprawie wspólnego systemu podatku VAT pozwala państwom członkowskim pod pewnymi warunkami na zastosowanie, oprócz normalnej stawki podatku VAT, stawek obniżonych. Przykładowo, państwo członkowskie może, na podstawie art. 98 ust. 2 dyrektywy, zastosować obniżoną stawkę wobec „dostaw [...] których kategorie są określone w załączniku III”. Ponieważ obniżoną stawkę należy uznać za wyjątek od normalnej stawki podatku VAT, wykładnia wskazanego artykułu powinna być wykładnią ścisłą.

Komisja uważa, że żywe zwierzęta, w szczególności konie, które nie są zazwyczaj przeznaczone do wykorzystania jako środki spożywcze, nie są objęte pkt 1 załącznika III do dyrektywy. W rezultacie obniżona stawka, o której mowa w art. 98 ust. 2 dyrektywy nie może być stosowana wobec tych zwierząt. Wynika to zarówno z systematyki jak i różnych wersji językowych pkt 1 załącznika III do dyrektywy. Wykładnia celowościowa prowadzi do tego samego rezultatu: celem pkt 1 jest przyznanie preferencyjnego traktowania w odniesieniu do wszystkich produktów wykorzystywanych do produkcji środków spożywczych dla ludzi i zwierząt.

Brak rozróżnienia między rasami koni w Nomenklaturze scalonej jest w niniejszym przypadku pozbawiony znaczenia, gdyż klasyfikacja taryfowa jest motywowana innymi względami niż prawo w zakresie podatku VAT. Fakt, że art. 98 ust. 3 dyrektywy zezwala państwom członkowskim na odwołanie się do Nomenklatury scalonej nie oznacza, że państwo członkowskie może powołać się na brak precyzyjnego charakteru Nomenklatury scalonej dla uzasadnienia niewłaściwego zastosowania prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT.

Obroty osiągnięte w związku z rasami koni wykorzystywanymi zazwyczaj jako konie do tresury, konie jeździeckie, cyrkowe lub wyścigowe również nie są objęte obniżoną stawką przewidzianą w pkt 11 załącznika III do dyrektywy związaną z dostawą towarów, które normalnie są przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej. Fakt, że konie są zwierzętami rolnymi nie oznacza, że wymienione powyżej rasy koni są zazwyczaj wykorzystywane w produkcji rolnej. W rzeczywistości rasy te są co do zasady wykorzystywane w związku z aktywnością sportową w celach szkoleniowych, rekreacyjnych i rozrywkowych, czyli właśnie w innych dziedzinach niż produkcja rolna.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-454/09)

(2010/C 24/60)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Righini i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włóska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Włóska, nie podejmując w wyznaczonych terminach wszelkich niezbędnych środków w celu uchylecia pomocy uznanej za niezgodną z prawem i wspólnym rynkiem w decyzji Komisji 2008/697/WE⁽¹⁾ z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 13/07 (ex NN 15/06 i N 734/06) udzielonej przez Włochy spółce New Interline [notyfikowanej w dniu 17 czerwca 2008 r. jako dokument nr C(2008) 1321], uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 3 i 4 rzeczony decyzji oraz traktatu WE;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin, w którym Włochy powinny były uchylić i odzyskać pomoc przyznaną niezgodnie z prawem, upłynął cztery miesiące po doręczeniu decyzji. Ponad rok później władze włoskie nadal nie podjęły niezbędnych środków w celu wykonania decyzji i odzyskania pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 235, s. 12.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-455/09)

(2010/C 24/61)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i Ł. Habiak, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającej dyrektywę 76/160/EWG⁽¹⁾ a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchyliła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18 wymienionej dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/07/WE upłynął w dniu 24 marca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 64, s. 37

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra (Hiszpania) w dniu 23 listopada 2009 r. — Ana María Iglesias Torres przeciwko Consejería de Educación de la Junta de Galicia

(Sprawa C-456/09)

(2010/C 24/62)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ana María Iglesias Torres

Strona pozwana: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 1999/70/WE⁽¹⁾ ma zastosowanie do personelu tymczasowego Comunidad Autónoma de Galicia (Wspólnoty Autonomicznej Galicji)?
- 2) Czy art. 25 ust. 2 Ley 7/2007, de 12 de abril, sobre el Estatuto Básico del Empleado Público (ustawy nr 7/2007 z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie podstawowego statutu funkcjonariuszy publicznych, zwanej dalej „EBEP”) można uznać za przepis krajowy dokonujący transpozycji wskazanej dyrektywy w sytuacji, gdy w ustawie tej nie znajduje się jakiegokolwiek odesłanie do przepisów wspólnotowych?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy koniecznie należy uznać wskazany art. 25 ust. 2 EBEP za przepis krajowy dokonujący transpozycji, o którym mowa

w pkt 4 sentencji wyroku Trybunału z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie Impact⁽²⁾, czy też państwo hiszpańskie ma obowiązek nadania temu przepisowi mocy wstecznej przy wypłacie wynagrodzenia wynikającego z dodatku trzyletniego, które przyznaje na podstawie wskazanej dyrektywy?

- 4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy w niniejszej sprawie należy bezpośrednio zastosować dyrektywę 1999/70/WE w sposób, o którym mowa w wyroku Trybunału z dnia 13 września 2007 r. w sprawie Del Cerro Alonso⁽³⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43).

⁽²⁾ Sprawa C-268/06, Zb.Orz., s. I-2483.

⁽³⁾ Sprawa C-307/05, Zb.Orz., s. I-7109.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 20 listopada 2009 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-458/09 P)

(2010/C 24/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- uwzględnienie odwołania;
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, zakomunikowanego listem poleconym nr 405966 z dnia 4 września 2009 r., doręczonym w dniu 8 września 2009 r., i, co za tym idzie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie programu [systemu] pomocy państwa C 8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie [decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2005) 591].

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy. Naruszenie art. 10 i 13 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ (rozporządzenia o „postępowaniu w sprawie pomocy państwa”), art. 88 ust. 2 WE oraz zasady kontrydycyjności. Oczywisty błąd w ocenie dokumentów.